

ПРОТОКОЛ

№ 410

гр. Пловдив, 22.06.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

при участието на секретаря Цветелина Юр. Диминова
Сложи за разглеждане докладваното от Надежда Ив. Желязкова Каличкова
Въззивно търговско дело № 20225001000259 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:18 часа се явиха:

Жалбоподателят А. /в неплатежоспособност/, редовно уведомен
при условията на чл. 56 ал. 2 ГПК, се представлява от адв. С.Г., с приложено
към заявление за достъп до електронни съдебни дела пълномощно.

Ответникът М. ЕООД, редовно призован, не изпраща
представител.

*От същия е постъпила молба вх. № 4924/20.06.2022 г., с която
настоява да се даде ход на делото, като заявява, че е редовно уведомен за
същото.*

Ответникът С., редовно призован, се представлява от адв. И.Н. и
адв. Г.С., представят пълномощни.

В.л. М. Г. К., редовно призована, се явява лично.

Адв. С. – Във връзка с представеното пълномощно от адв. С.Г.,
считаме, че той не е надлежно упълномощен от длъжника, тъй като не е
спазена разпоредбата на чл. 635 ал. 1 ТЗ. Пълномощното е издадено след
производството по несъстоятелност, без съгласие от синдика на дружеството,
също така няма данни за разрешение от съда по несъстоятелността. Налице е
достатъчно богата съдебна практика и в тези случаи е необходимо най-
малкото съгласие на синдика за сключване на едностранната сделка –
упълномощаване на друг, различен адвокат по делото. Докато се развиваше
производството пред окръжния съд, процесуален представител беше друго
лице. Очевидно, по някакви причини, по решение на длъжника е налице

промяна на процесуалния представител, но това би следвало да стане със съгласието на синдика.

Адв. Г. – Не знам каква практика е известна на колегата С., но практиката на съдилищата е за всички действия, които са в самото дело по несъстоятелност, вкл. обжалването на решението, е да не се изисква съгласие на синдика, поради простата причина, че синдикът се избира от кредиторите. И в такъв случай би трябвало кредиторите да обусловят с тяхното съгласие или със съгласието на синдика възможността на длъжника да изразява собствена позиция в производството по несъстоятелност и да обжалва решенията, които са постановени в това производство.

Адв. С. /реплика/ – Този довод го очаквахме. Няма избор на синдик. Има временен синдик, който е определен от съда по несъстоятелността. Самият факт, че все още има временен синдик, засилва необходимостта от действия с негово съгласие. Допълнителен аргумент е това, че по делото няма данни дали е сключен договор за процесуално представителство. При всяко положение, ако такъв договор е сключен, това предполага ангажимент на масата на несъстоятелността с разноски за новия процесуален представител. Затова също няма данни. Нека да бъде представен договорът за процесуално представителство.

Адв. Г. – Представям заверено копие от пълномощното.

Съдът счита направените възражения за недопустимост на жалбата, които са формулирани в отговора, постъпил от присъединения кредитор С., и поддържани в днешно съдебно заседание, досежно липсата на валидно учредена представителна власт по отношение на представляващия дружеството длъжник адв. С.Г., за неоснователни.

Настоящото въззивно производство е такова с предмет на обжалване решението на Окръжен съд С., с което дружеството А. е обявено в неплатежоспособност и е открито производство по несъстоятелност спрямо същото; назначен е временен синдик, насрочено е първо събрание на кредиторите и е допуснато обезпечение чрез налагане заповест за арест на цялото движимо имущество и сметки на дружеството в неплатежоспособност.

По отношение възможността на длъжника да обжалва това решение не е приложима разпоредбата на чл. 635 ал. 1 ТЗ, която изисква длъжникът да продължи дейността си под надзор на синдика, съответно не е приложимо за упълномощаването на адвокат изискването това действие да бъде извършено със съгласието или санкцията на назначения временен синдик.

В конкретния случай е налице едностранна сделка по упълномощаване, без данни за сключен договор за процесуално представителство на длъжника, за който евентуално би било необходимо съгласието на синдика, разрешението на съда по несъстоятелността, доколкото уговореното възнаграждение би накърнило масата на несъстоятелността. Такъв договор не е представен, поради което и съдът счита, че с учредената едностранна сделка валидно е упълномощен адв. Г. да

представлява длъжника А. в настоящото производство.

Затова и съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се.

Образувано по въззивна жалба на А. /в неплатежоспособност/ срещу решение № 60/11.03.2022 г. по т.д. № 1241/2021 г. на Окръжен съд С., в частта, с която е определена началната дата на неплатежоспособност на длъжника. Изложени са подробни съображения за незаконосъобразност на изводите на съда, досежно определената начална дата на неплатежоспособността, като е акцентирано на това, че не са налице, съгласно най-новата съдебна практика, а именно обективна невъзможност на длъжника да изпълни задълженията си към всички кредитори с изискуеми и ликвидни вземания, а е налице изключението за субективна преценка на длъжника да не изпълнява задълженията си по отношение на отделен кредитор, тъй като оспорва вземането му. Искането във въззивната жалба е решението в обжалваната част да бъде отменено и постановено друго, с което да се определи нова начална дата на неплатежоспособност, а именно 16.06.2021 г.

Отговор на въззивната жалба е постъпил от С., с което, наред с изложения вече досежно липсата на представителна власт в днешно съдебно заседание аргумент за недопустимост на въззивната жалба, е посочен и още един такъв - че длъжникът е платил ДТ в настоящото производство, с което е накърнил масата на несъстоятелността, съответно това води до недопустимост на въззивната жалба. Изложени са подробни съображения и за неоснователност на същата, отново свързани с определения от съда и оспорен от жалбоподателя начален момент на неплатежоспособност. Искането е обжалваното решение да бъде потвърдено изцяло.

Адв. Г. – Поддържам жалбата. Ще довърша становището си по възражението на колегата: Съветвам го да се запознае с текста на чл. 635 ал. 3 ТЗ, малко по-надолу, откъдето той го цитира, където е казано, че „...длъжникът има право да извършва всички процесуални действия.“

Нямам доказателствени искания.

Адв. С. – Поддържа отговора на жалбата.

Правим възражение срещу изслушване заключението на вещото лице. Молим на основание чл. 196 ГПК вр. с чл. 22 т. 5 и т. 7 ГПК да бъде отведено вещото лице, тъй като, в противоречие със Закона, същото е било вещо лице в предходната съдебна инстанция и е дало доклад точно по това дело, много спорен и бурно дискутирано в съдебно заседание. Няма право вещото лице г-жа К. да бъде вещо лице и в настоящата инстанция. Би трябвало сама да се отведе. За нас е изненада определението за вещото лице.

В.л. К. – Преди един месец пак в този съд, пак във въззивно дело, бях назначена, след като съм била по дело в С.. По същото дело.

Адв. С. – Разпоредбата на Закона е категорична. Разпоредбата на чл. 22 т. 5 конкретно се прилага и в случаите по чл. 196 ГПК. Това е безспорна забрана вещото лице, което е дало заключение в предходната инстанция, да бъде вещо лице и във въззивната инстанция. Има достатъчно съдебна практика, можем да ви я цитираме, вкл. и да я представим разпечатана. Да не говорим, че за нас са налице и обстоятелствата по т. 6 на чл. 22 – предубеденост на вещото лице, с оглед дадените обяснения, абсолютно противоречиви при изслушването на заключението пред първата инстанция, което още тогава беше отразено в протокола.

В.л. К. – По отношение на това, което каза адв. С., за предубеденост, аз не познавам страните, плюс това двете заключения са различни, защото са изготвени към различни дати. В едно дружество за година и половина могат да се случат много неща. По искането за отвод предоставям на съда. Не знам защо трябва да си направя отвод. Аз не считам, че имам основания за отвод.

Адв. Г. – Искането за отвод е абсолютно неоснователно, доколкото Законът допуска вещи лица да бъдат преразпитвани, ако е необходимо, да бъдат викани повторно, независимо от това в коя инстанция се разглежда делото, дали е в първа, или във втора. Очевидно това заключение не е ново по смисъла на Закона, очевидно е в доразвитие на това, което вещото лице вече е предоставило, с оглед изтеклото време от първото решение до настоящия момент.

Адв. С. – Става дума за нова задача на същото вещо лице.

Съдът счита, че заявеното искане за отстраняване на вещото лице по реда на чл. 196 ГПК от адв. С. в днешно съдебно заседание е неоснователно. Възложената във въззивното производство задача е формулирана в жалбата. Тя не е идентична с тази, по която вещото лице е работило пред първата инстанция, което в днешно съдебно заседание се потвърди и от двете страни.

Вещото лице е определено като такова, което е работило по делото, единствено с оглед неговата запознатост със случая и възможността му да изготви своевременно заключение по допуснатата във въззивното производство задача.

Затова и съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение искането за отстраняване на в.л. М.К..

Адв. С. – Правя искане за отвод на настоящия състав на основание чл. 22 т. 6 ГПК, поради предубеденост. Току-що с прочетеното определение съдът допусна грубо нарушение на Закона, тъй като чл. 22 т. 5 не прави изобщо разлика и не обсъжда дали задачите на вещото лице в първа и във въззивна инстанция трябва да съвпадат, или да се различават. Думите, използвани в Закона, са много ясни. Че не може да бъде вещо лице, както и не може да бъде съдия, вещо лице, участвало в разглеждане на делото в

предходна инстанция. ГПК се дезинтересира от поставените задачи, начина на поведение на вещото лице и всичко останало. Т.е. формалното наличие на този факт е основание за отвод. Както споменах, това е трайна съдебна практика и съм сигурен, че това го има в инструкциите за работа на съдиите в Окръжен съд П., както го има в инструкциите за работа в други окръжни съдилища. Например на Окръжен съд Б. – това е посочено като едно от изискванията да не се допускат вещи лица, които са били на първоинстанционното дело, да бъдат назначавани за такива от въззивната инстанция. Става дума за безспорен институт на процесуалния кодекс. Вещо лице, което е участвало на едната инстанция, не може да бъде такова на втората.

При положение че съдът не възприема тази очевидна и безспорна практика и материално-правна разпоредба, ние считаме, че са налице основанията за отвод по т. 6 на чл. 22.

Адв. Г. – Искането е абсолютно неоснователно. Моля колегата да обърне внимание какво казва чл. 196 ал. 1 ГПК – „Правилата се прилагат съответно“. Няма как да се постави знак за равенство между вещо лице и съдия. Това, което колегата казва, е абсурд. Не знам каква обилна съдебна практика може да цитира, не знам и защо не я носи в момента.

Съдът счита направеното искане за отвод на настоящия състав за неоснователно. Не е налице хипотезата на чл. 22 ал. 1 т. 6 ГПК. Изразеното несъгласие от страна на адв. С. с четено в днешно съдебно заседание определение от настоящия състав не е основание за отвод, още повече, че съгласно разпоредбата на чл. 196 ГПК, чл. 22 ал. 1 ГПК се прилага съответно за вещи лица, т.е. това означава, че вещо лице, което е работило по задача в първа инстанция, няма пречка да работи по друга задача пред въззивната инстанция, като на настоящия състав на съда не са известни подобни инструкции, които адв. С. коментира в днешно съдебно заседание.

Затова и съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение искането за отвод на настоящия съдебен състав.

Пристъпи се към изслушване на вещото лице.

Сне се самоличността на вещото лице:

М. Г. К. – пълнолетна, българка, българска гражданка, неосъждана, без родство и отношения със страните.

Предупреди се вещото лице за отговорността по чл. 291 ГПК.

В.л. К. – Запозната съм с наказателната отговорност. Поддържам изцяло заключението.

На въпроси от адв. С.:

Адв. С. – По поставените задачи 2 въпрос, на стр. 5 от заключението. Считаме, че този въпрос е правен въпрос изцяло. В тази връзка

считаме, че вещото лице не е компетентно, не следва да се произнася и тази част от заключението не следва да се взима предвид. Това представлява заключението на вещото лице - цитати на чл. 5 и чл. 6 от договорите и анализ на това кога има забава и кога няма забава. Ние възразяваме срещу приемане заключението на вещото лице в тази част, тъй като касае изцяло правни въпроси.

Въпр.: На стр. 6, втори абзац отгоре надолу, визирате извършено прихващане. Кой е извършил прихващането? Прихващането винаги е по инициатива на някого. Коя е прихващатата страна?

Отг.: Изцяло ми е представена информация от А., от длъжника. Не съм извършвала проверка дали е отразено счетоводно извършеното прихващане при другата фирма. Не съм го извършила, защото не съм имала такава задача.

Въпр.: Защо сте го извършили само при длъжника, а не при кредитора, например?

Отг.: Изпълнявам задачите, които са ми поставени от съда. Не мога да проявявам самоинициатива и да ходя да проверявам. Защото хората ми казват, когато отида, дайте ми определението, където е записано, че имате право да извършите проверка.

Въпр.: Тъй като в задачите, поставени от съда, не се съдържа изрично указание счетоводството на кого да се провери, вие как избрахте това да стане с проверка при длъжника? Кой ви даде тези указания?

Адв. Г. – Моля да ми позволите да се намеся. Очевидно е от въпроса. Трябва да се провери задължението. Ако трябваше да се проверява вземането, вещото лице щеше да отиде при другата страна.

Въпр.: Можете ли да направите извод, че има също при А. С. осчетоводено прихващане?

Отг.: Да, предоставено ми е, казано ми е. Аз затова съм го и записала. Счетоводно това е отразено при длъжника. Не е извършена проверка при кредитора.

Въпр.: По т. 3. Моля да дадете разяснения на изводите по първия абзац, че до май-юни 2021 г. А. С. успява да посрещне задължения си. Как ги посреща тези задължения?

Отг.: Сметката му е била неблокирана и е можело да разполага със средствата, които има в сметката, и с тези, които идват периодично. След блокиране на 23.03.2020 г. на сметката вече няма възможност да оперира. Задала съм въпроси и дружеството са ми отговорили, че до май-юни месец са се разплащали.

На въпроса дали отговорът е на дружеството, а не мое изследване, отговорът ми е следният: След като в предходната експертиза съм дала заключение, гледала съм цифрите, че наистина до 20 май е работено и е оперирано с разплащателните сметки и касата до определената сума, потвърждавам този извод.

Адв. С. – Искам изрично да отбележа, че тук вещото лице насочва към заключението си от предната инстанция, което е още веднъж потвърждение на нашите аргументи за нарушение на чл. 196 ГПК. Още повече с цялата компликация на разпита пред първоинстанционния съд, където вещото лице три пъти поправи своите изводи и което е отразено в протокол.

Въпр.: До 2021 г., май-юни, длъжникът успявал ли е да погасява задълженията?

Отг.: Отговорих на въпроса.

Въпр.: На стр. 6 по-надолу вие пишете, че задължения са погасени чрез плащане по банков път на 10.06.2021 г. Наистина ли е така, извършено ли е плащане по банков път на тази дата на съответното задължение?

Отг.: На стр. 8 е записано, че на 16.06.2021 г. с банково извлечение е преведен остатък по сметка 280 967.50 лв. На стр. 7 е записано: на 16.06.2021 г. 2 293.20 лв.

Въпр.: Има пълно разминаване и затова ви задавам този въпрос. Аз не виждам как и къде А. С. е платило на 10 юни, както вие сте посочили, над 1 400 000 лв. по банков път.

Отг.: Това са извлечения от банката, които те са ми представили. Аз съм ги описала. Записано е точно. Банковото извлечение, което ми е изпратено, е в компютъра. Няма как да донеса компютъра. Свалено е от там и съм го написала. И съм го посочила за по-лесно и по-нагледно. Извлечението е голямо и затова не съм го разпечатала, а съм го анализирала и съм го пренесла в таблица.

Адв. С. – Ние считаме, че няма банково извлечение, което да удостоверява плащане от страна на А.. Молим вещото лице да го представи, най-малкото за да го възприемем визуално и после да задаваме въпроси.

На въпрос от адв. Н.:

Въпр.: На 7 стр., след таблицата, сте посочила, че за периода от 01.04.2020 г. до 01.06.2021 г. дружеството е погасило сума в определен размер от сметка по ЗДФО. Към кого са тези погасявания?

Отг.: Към банката. Единствено към банката. Затова е открита сметката, за да обслужва кредита, който трябва да бъде погасен.

На въпроси от адв. С.:

Въпр.: На стр. 11, във вр. с отговора на 7-ми въпрос, правим възражение, че вещото лице дава отговор на правен въпрос. Поставяме следния конкретен въпрос: Посочили сте, че А. С. няма възможност да плаща на останалите си кредитори с този излишък. Кога последно А. С. е плащало на други кредитори извън Банка Д. по някакъв начин.

Отг.: Не мога да отговоря, защото не ми е поставен такъв въпрос в експертизата.

Адв. С. – Този въпрос беше внимателно разискван в двете експертизи пред първата инстанция. В.л. К. три пъти си поправи мнението и накрая даде ясно становище, че последното такова плащане към други кредитори е през м. март 2020 г. Ние ще искаме тя отново да отговори на този въпрос.

Въпр.: В обобщение накрая на стр. 12, последния абзац, сте казали, че блокираните средства пречат на А. С. да използва единствено разплащания по банков път след 16 юни, но дружеството продължава да погасява задълженията си към кредитори с други методи. Кои са другите кредитори и какви са другите методи?

Отг.: Другите методи са прихващане; при възстановяване на данъчен кредит от НАП, могат да се прихванат задължения към НАП; могат да се изплащат чрез активи, дружеството може да предостави актив на стойността, на която дължи. Това са другите методи за плащане. Не мога да отговаря кои са всички кредитори, защото нямам такава задача да обследвам кои са всички кредитори. Аз имам задача да определя кога са извършени плащанията.

Адв. Г. – Нямам въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

Адв. С. – Нямам повече въпроси към вещото лице.

Адв. Н. – Също.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на в.л. М.К..

На същата се издаде РКО за сумата от 500 лв. от внесения депозит.

Адв. Г. – Нямам доказателствени искания.

Адв. С. – Имаме допълнителни искания, като те са с оглед възражението ни изобщо по делото като вещо лице да бъде г-жа К..

В единия случай, ако съдът потвърди разбирането си, че г-жа К. може да продължи да бъде вещо лице по делото, молим да ѝ се възложи допълнителна задача, с оглед недадените днес отговори, по-скоро неизяснените въпроси.

1. С оглед дадения отговор на въпрос 2 и изводите за извършено прихващане, твърденията за извършено прихващане, да се извърши анализ при кредитора А. А. дали е отразено подобно прихващане, с коя дата и в какъв размер – стр. 6 от заключението.

2. Моля вещото лице да посочи ясно банковите извлечения, това е също във връзка с отговорите на въпроса, който току-що обсъждахме, на стр. 6, да анализира банковите извлечения по ден, дата, номер, с които са извършени погашенията, твърдените плащания по банков път, на обща сума 1 402 465 лв.

3. Във връзка с изявлението на вещото лице, че то е ползвало отговори на длъжника по отношение обясненията на кои дати и към кои кредитори е плащало през месеците май-юни 2021 г., въпрос 3, първи абзац, молим вещото лице подробно да опише и да даде справка на кои конкретни дати, към кои конкретни кредитори и в какъв конкретен размер са извършвани плащания. Защото считаме, че задачата не е била изпълнена по този въпрос.

4. Молим с отговора си вещото лице по 7 и 8 въпроси, стр. 11 долу отново да конкретизира кога е плащал А. С. към други кредитори извън банка Д.. Този въпрос е свързан с генералния извод, че дружеството продължава да задължава задълженията си към други кредитори. Да се конкретизира: след датата 20.03.2020 г. до дата 16.06.2021 г. към кои други кредитори, с какви методи, какви суми, на кои дати са извършени погашенията.

Отново обръщаме внимание, че изводите по въпроси 2, 3, 7 представляват правен изводи в своята част.

Адв. Г. – Относно първата задача, с която се иска да се установи коя е активната страна по прихващането, считам за неотносима, доколкото не се оспорва от някого извършването на това прихващане. Дали активната страна е била длъжникът, или кредиторът няма никакво значение, а и няма значение за началната дата отговорът на този въпрос.

Относно посочване на банковите извлечения по дата и по номер, с които са извършени плащанията, вещото лице такава задача не е имало. Ако колегата иска да види банкови извлечения, не е редът да ги види през вещото лице. Следва да поиска съдебно удостоверение и да провери в банката.

Третото искане – да опише на коя дата, към кого и в какъв размер са извършени плащанията, мисля, че има отговор в заключението. Има две доста подробни таблици, в които е посочено на кого, как и какви плащания са извършени.

Според мен част от тези допълнителни задачи са ирелевантни, а на част от тях е отговорено.

Адв. С. /реплика/ – Изследването на прихващането е изключително важно. То има пряко отношение за настоящия процес и за защитата, с оглед разпоредбата на чл. 645 ал. 4 ТЗ, тъй като ние ще доказваме, че прихващането не е действително, с оглед изричната разпоредба на Закона. В този смисъл изследването на осчетоводяването между двете страни е от първостепенно значение, тъй като сумата е достатъчно значима с оглед финансовото състояние.

Адв. Г. /дуплика/ – Не е тук мястото, а в друг процес – по чл. 645 ТЗ. Недействителността на прихващането се установява по исков ред, когато излезе решение.

Адв. С. /реплика/ - Линията ни на защита е ясна и тя включително изследва този въпрос от кого е извършено прихващането.

Адв. Г. /дуплика/ - Вашата линия на защита не може да

противоречи на Закона.

Адв. С. /реплика/ - По отношение на другото възражение за т.н. платежни, вещото лице преди малко потвърди, че то ги притежава и ги е съобщило, но не ги представи, за да ги анализираме. В този смисъл молим те да бъдат представени с евентуално допусната допълнителна експертиза, за да ги анализираме, да видим има ли такива платежни и какво е записано в основанието.

С оглед общите изявления на вещото лице за плащане към други кредитори, по други методи, ние не считаме, че тези таблици са достатъчни. А трябва да видим наистина кои са другите кредитори и кои са другите методи. А не да говорим за 0.16 лв. за опаковки, след като става дума за няколко милиона, които са погасени.

Адв. Г. – Представям и моля да приемете писмено доказателство, една декларация на колегата Н., която получихме от а. ни адвокати по делото в С.. Ако обърнете внимание, на стр. 4, т. 8 колегата Н. изрично е заявила, че А. С., длъжникът, продължава да извършва търговска дейност през периода от м. април 2020 г. до м. юни 2021 г. По-конкретно, А. С. плаща на Банка Д. повече от 3 700 000 лв., приблизително 1 976 739 щ. долара през този период. Агро намалява служителите си до едно лице до 18 месеца след налагане на запора върху сметките на Агро. Не знам каква линия на защита възприема колегата С. в двете съдилища, но това е в очевидно противоречие с досега твърдяното от тях.

Адв. Н. /реплика/ - Това, което прочете адвокатът на насрещната страна, е абсолютно извадено от контекста. Второ, това е дадено в отговор на тяхно изявление, поради което молим да ни бъде дадена възможност да представим изявлението, което техният процесуален представител в Щ. е направил, за да се види в какъв контекст е даден този отговор.

Адв. С. /реплика/ - Никога не сме възражавали, че има извършване на плащане към един кредитор и не спорим по този въпрос.

Молим да задължите длъжника, подател на въззивната жалба, да представи всички банкови извлечения, които са били обсъдени от вещото лице, за плащанията в периода 01-16 юни 2021 г., за да можем да ги анализираме в рамките на това процесуално искане.

Адв. Н. – Възражаваме срещу приемане на днес представеното доказателство от насрещната страна. В случай че не приемете това възражение, молим да ни бъде дадена възможност да представим доказателства във връзка с този писмен документ.

Съдът счита направеното доказателствено искане от ответника за относимо по формулираните първа и трета задачи в днешно съдебно заседание, поради което ще го удовлетвори, а втората такава ще остави без уважение. Вещото лице няма процесуално задължение да представя изследвани от него документи, вкл. и счетоводни такива, а право на страната е, при евентуално съмнение досежно отразените изводи от вещото лице, да направи съответно доказателствено искане, което да бъде преценено от съда и

евентуално удовлетворено, с оглед възможността да се снабди с тези писмени доказателства, послужили за работа на вещото лице.

Съдът счита, че следва да се приеме представената в днешно съдебно заседание от процесуалния представител на А. декларация, в заверен превод от английски език.

Следва да се даде възможност на адв. Н. да ангажира доказателства за опровергаване установените чрез посочената декларация факти.

Следва да се задължи жалбоподателят да представи банкови извлечения за периода 01-16.06.2021 г.

По изложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПОСТАВЯ допълнителна задача на в.л. М.К., формулирана в днешно съдебно заседание, пункт **първи и трети**.

ОПРЕДЕЛЯ първоначален депозит на вещото лице в размер на 300 лв., вносими от ответника в едноседмичен срок от днес.

ОСТАВЯ без уважение искането на ответника С. за допускане на допълнителна задача, формулирана като пункт **втори** в изложението на адв. С. в днешно съдебно заседание.

ПРИЕМА представената в заверен превод декларация на И.Н. в подкрепа на отговора на С. към искане на А..

ДАВА възможност на адв. Н. да ангажира доказателства за опровергаване данните в същата.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК жалбоподателя да представи банкови извлечения за периода 01-16.06.2021 г..

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го **НАСРОЧВА** за 06.07.2022 г. от 10.15 часа.

В.л. К. – Няма да мога да изготвя допълнителната експертиза 06.07.2022 г. Моля да отложите делото за по-късна дата.

Съдът, съобразявайки изявлението на в.л. К. за невъзможността й да изготви и представи заключение по допуснатата допълнителна експертиза до 06.07.2022 г.,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го **НАСРОЧВА** за 14.09.2022 г. от 10.15 часа,

за които дата и час жалбоподателят А. и ответникът С. – редовно уведомени чрез процесуалните им представител. Ответникът М. ЕООД – редовно уведомен по чл. 56 ал. 2 ГПК. Вещото лице М.К. също редовно уведомена.

Протоколът се изготви в с.з.

Заседанието се закри в 11.17 часа.

Председател: _____

Секретар: _____